

Жан Батист Ламарк



Положення еволюційної гіпотези Ламарка

Біографія Ламарка

- Жан Батіст П'єр Антуан де Монé Ламарк — французький зоолог, анатом, натураліст. Він став 1 з перших біологів, який створив цілісну теорію еволюції живого світу. Сучасники не оцінили його теорію, але вже півстоліття потому вона стала предметом палких дискусій, які не припиняються і сьогодні. Важливою працею Ламарка стала «Філософія зоології», яка побачила світ у 1809 році.
- Народився 1 серпня 1744 року в місті Базантен, у збіднілій шляхетній родині. Батьки вчили його на священослужителя, але у 16 років після смерті батька Ламарк залишив єзуїтський коледж і пішов добровільно до діючої армії.
- У 1778 році опублікував тритомник «Французька флора». Після цієї події він став 1 із найвеличніших ботаніків Франції свого часу.
- У 1802 році Ламарк запропонував ще один термін, яке ми вживаємо досить широко — «Біологія».



- Помер Ламарк у віці 85 років, 18 грудня 1829 року, у бідності

«Філософія зоології» (1809р.)

- Усіх тварин Ламарк поділив на 6 рівнів, у залежності від складності їхньої організації. Найвіддаленіші від людини — інфузорії, найближчі — ссавці. Усім тваринам, згідно з цією теорією, притаманний рух від простого до складного, розвиток, переміщення до верхніх сходинок.
- У тваринному світі постійно відбувається еволюція. Ламарк дійшов висновку, що біологічних видів у природі не існує, існують лише окремі особини. «Природа не робить стрибків».
- Чому ж людина не помічає постійне перетворення одних видів на інші? Ламарк відповідав на це питання так: **«Припустимо, життя людини триває одну секунду. За цей час жодна людина не побачить руху годинної стрілки годинника. Навіть через декілька десятків поколінь ніхто не помітить, що годинна стрілка рухається».**



Ламаркізм



- Ламаркізм — еволюційна концепція, що ґрунтується на теорії, висунутій на початку XIX століття Жаном Батистом Ламарком в трактаті «Філософія зоології».
- В основі вчення Ламарка про еволюцію лежали його різноманітні погляди на хімію, фізику, метеорологію. Так, він писав про первинно-створені Богом матерію як пасивний початок і природу як порядок і енергія для його здійснення; концепцію п'яти елементів, з яких найважливішу роль грає ефір, що у вигляді «тонких флюїдів» циркулює в органічних тілах; постійне мимовільне зародження життя і т.д.
- У широкому сенсі до ламаркізму відносять різні еволюційні теорії, в яких як основна рушійна сила еволюції розглядається внутрішньо властиве організмам прагнення до вдосконалення.
- Теза ламаркізму про успадкування придбаних змін викликала найбільшу кількість суперечок, які продовжуються і до цього дня.

Закони Ламарка

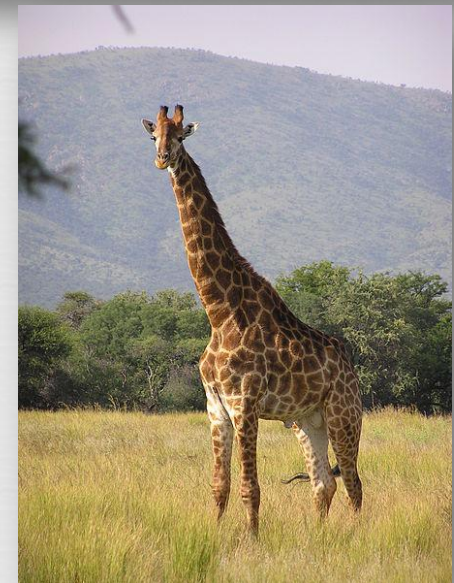
Перший закон Ламарка

- Організми пристосовуються до умов навколишнього середовища. Для пояснення цього вчений сформулював декілька «законів». Перш за все, це закон «Тренування чи не тренування органів». Наприклад: жирафи постійно витягують шию, щоб дотягнутися до листків над головою. Тому їхні шиї стають довшими. Кротові, який мешкає під землею, очі лише заважають, тому вони поступово зникають. Якщо тварина тренує свій орган, вона його розвиває. Якщо не тренує — орган поступово зникає.



Другий закон Ламарка

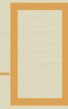
- «Закон успадкування набутих ознак». Корисні ознаки, набуті твариною з життя, за Ламарком, передаються нащадкам. Жирафи передали нащадкам довгу шию та довгі ноги, кроти — очі, які не бачать.



Системи штучного інтелекту

- У системах моделювання штучного життя, ламаркізм у поєднанні з «генетичною пам'яттю» досить часто застосовується для прискорення еволюції природженої поведінки, для цього вся пам'ять модельованої особини передається її потомству. На відміну від класичної генетичної пам'яті потомству передається пам'ять тільки попереднього покоління. При цьому ламаркізм може поєднуватися з дарвінізмом, який може використовуватися для моделювання інших

Лемешов, Педосюк



11-А